

ΕΙΣ ΤΟ ΑΙΓΕΙΡΑΤΙΚΟΝ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ
ΤΟΥ ΕΔΙΚΤΟΥ ΤΟΥ ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟΥ ΠΛΑΞ ΙΙΙ, Σ. 1

(ΑΕ 1964, Χρονικά σ. 62, ἀριθ. 19)

Τὸ κείμενον εἰς τὸ Αἰγειρατικὸν ἀπόσπασμα τοῦ Ἐδίκτου τοῦ Διοκλητιανοῦ Πλάξ ΙΙΙ, σ. 1, στίχ. 5 κέ. δέον νὰ ἀποκατασταθῆ ὡς ἑξῆς:

- 5 Πειοίσε(ως) πλόκων. Τοῦ γε-
[γε]νημένου ἴδους ἀπὸ ράβδ(ων) ἰ-
[λῶ]ν καθαρίων λ(ίτρα) α' * ι', τοῦ μῆ
[γε]γενημένου λ, α' * ς'. εἶδου-
[ς γεγε]νημένου ἀπὸ ράβδ(ων) εἰ[λῶν]
- 10 [τρ]αχυτέρων λ. α' * [., τοῦ]
[μ]ῆ γεγενημένου [λ., *].
[Ξύ]λων κερκίδων π[- -]
[- -]ιν κερκίδω[ν - -]

Εἰς τὸ πνεῦμα τῆς ἐπιγραφῆς ἀρμόζει ἡ γραφὴ πλόκων τῆς πλοκῶν. Πλόκος σημαίνει τὸν πλόκαμον, βύστρυχον τῆς κόμης, ἀλλὰ καὶ στέφανον πρβ. LIDDELL - SCOTT ἐν λ., ἐνῶ πλοκῆ σημαίνει τὸ πλέξιμον, πᾶν τὸ διὰ κλώσεως ἢ ὑφάνσεως ποιούμενον, ὕφασμα πρβ. LIDDELL - SCOTT ἐν λ. Π λ ο κ ὸ ς εἰς Εὐηνοχώριον Αἰτωλίας λέγονται αἱ κατάλληλοι βέργαι λύγου κλπ. διὰ καλαθοπλεκτικὴν ἢ διὰ τὸ πλέξιμον καλυβῶν.

Καὶ κατὰ τὴν πρώτην ἀνάγνωσιν ἦτο εὐδιάκριτον τὸ λάμβδα τῆς λέξεως [ξύ]λων, δὲν μετέγραψα ὅμως αὐτὸ ὡς ἀμφίβολον.

Ὁ καθηγητὴς κ. S. LAUFFER, ὅστις ἔχει ἐτοιμὴν τὴν ἔκδοσιν τοῦ Ἐδίκτου τοῦ Διοκλητιανοῦ, δι' ἐπιστολῆς μου ἀνεκοίνωσεν, ὅτι τὸ ἀπόσπασμα τῆς σελίδος 1 ἀνήκει εἰς τὸ κεφάλαιον 12 περὶ ξύλων καὶ ὅτι ἀπὸ τοῦ στίχ. 5 κέ. πιστεύει, «πῶς εἶναι ξύλινα πράγματα, μήπως καλάθια, κάνιστρα ἢ κάτι τέτοια».

Δὲν γνωρίζω, πῶς ἀποκαθιστᾶ τὸ κείμενον ὁ καθηγητὴς κ. LAUFFER, ἀλλὰ ἡ γνώμη του ἐπαληθεύεται.

ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΜΑΣΤΡΟΚΩΣΤΑΣ